

ΕΝΑ ΝΕΟ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟ ΕΤΟΣ ΞΕΚΙΝΗΣΕ ΚΙ ΕΜΕΙΣ ΜΑΖΙ ΤΟΥ

Από την 1η Σεπτεμβρίου ξεκίνησε το νέο εκκλησιαστικό έτος (αρχή της Ινδίκτου), ενώ για άλλες χώρες ξεκινά το νέο οικονομικό έτος (ΗΠΑ). Παράλληλα, στις 11 Σεπτεμβρίου κάθε χρόνο, ξεκινά και το νέο εκπαιδευτικό έτος, ενώ στο πρώτο 10ήμερο του ίδιου μήνα, ανοίγει τις πύλες της η Διεθνής Έκθεση Θεσσαλονίκης, όπου και εξαγγέλεται η νέα οικονομική πολιτική της χώρας του επόμενου έτους. Βλέπουμε λοιπόν ότι ο Σεπτέμβριος είναι μήνας εκκίνησης για πολλές θεσμικές δραστηριότητες εντός και εκτός Ελλάδος και ακολουθώντας τα ανωτέρω, ξεκινά και ο Σύνδεσμός μας το δικό του πολιτιστικό – εκπαιδευτικό έτος, το οποίο τελειώνει μαζί με το σχολικό, κάθε Ιούνιο.

Έτσι, το Δ.Σ. δραστηριοποιούμενο εγκαίρως, προγραμματίισε την πρώτη εκδήλωση του Συνδέσμου την Τετάρτη 1η Οκτωβρίου και ώρα 19.30', με θέμα «Ασφάλεια στις ηλεκτρονικές συναλλαγές με κινητό τηλ/νο και Η/Υ» και ομιλητή τον ειδήμονα στο ηλεκτρονικό έγκλημα Κων. Μαντέ, καθηγητή στο ευρωπαϊκό πανεπιστήμιο Λευκωσίας και στα πανεπιστήμια Minjiang και Beijing της Κίνας. Το αντικείμενο κρίνεται ζωτικό για την καθημερινότητα ενός εκάστου, δεδομένου ότι οι περισσότερες κοινωνικές και οικονομικές δραστηριότητές μας, λαμβάνουν χώρα ηλεκτρονικώς, γενόμενοι έτσι εύκολα θύματα απάτης ή κλοπής χρημάτων από τους τραπεζικούς λογαριασμούς μας, επειδή εμείς αγνοούμε κάποιους απλούς κώδικες ασφαλείας, όταν τα «ηλεκτρονικά» αρπакτικά καρτερούν.

Στην συνέχεια, προγραμματίζεται η ετήσια αρτοκλασία του Συνδέσμου την Κυριακή 26 Οκτωβρίου, προς τιμήν και απόδοση σεβασμού στον πολιούχο της πόλης μας Άγιο Δημήτριο, πιθανόν στην Ιερά Μητρόπολη Σπάτων, με την τέλεση αυτής από τον Σεβασμιότατο Επίσκοπο κ.κ. Νικόλαο, μέλος του Συνδέσμου, εφόσον βεβαίως δυνηθεί.

Τέλος, οργανώνεται για το Νοέμβριο στην Θεσσαλονίκη, η επανάληψη της λίαν επιτυχημένης εκδήλωσης «Συμβολή Θεσσαλονίκης και Χαλκιδικής στον εορτασμό των χιλιόχρονων της Αθωνικής Πολιτείας το 1963», που έλαβε χώρα τον περασμένο Μάρτιο στο εντευκτήριό μας, κατόπιν πολλαπλών αιτημάτων επανάληψης αυτής και στην πατρίδα μας. Βρίσκεται σε εξέλιξη η όλη διεργασία, με την συμμετοχή του Υπουργείου Μακεδονίας – Θράκης, της Ιεράς Μητρόπολης και Δήμου Θεσσαλονίκης, καθώς και της Εταιρείας Μακεδονικών Σπουδών. Περισσότερες πληροφορίες στο εγγύς μέλλον.

Αναφορικά τώρα με τα πεπραγμένα του Ιουνίου, πραγματοποιήθηκε την Κυριακή 15/6 όπως σχεδιάστηκε, ο μουσικός διάπλους της διώρυγας της Κορίνθου (βαρκαρόλα), με την εξαιρετική μουσική συνοδεία των επτανησίων αδελφών Καραβιώτη, Μάκη και Σπύρου. Ξεκινώντας το απόγευμα, φθάσαμε στα Ίσθμια (μεριά Σαρωνικού) στις 18.30', επιβιβαστήκαμε στο καράβι και άρχισε η ... μαγεία με πορεία δυτική. Από το πρώτο χιλιόμετρο της διώρυγας, ξεπρόβαλαν τα εντυπωσιακά πρανή των δύο οχθών, τα οποία σε αρκετά σημεία έφθαναν τα 100 μέτρα ύψος, δημιουργώντας αμέσως την απορία, πώς οι τότε μηχανικοί και η τότε τεχνολογία, κατάφεραν στην τελευταία δεκαετία του 19ου αιώνας να εκσκάψουν 12.000.000 m³ χώματος (κυρίως) και βράχων, να στερεώσουν τα πρανή και να ολοκληρώσουν το μήκους 6346m κανάλι.

Μετά τις σκέψεις αυτές, εστιάσαμε όλοι στην υπέροχη μουσική διφωνία των 2 αδελφών με τις κιθάρες τους, ενώ ταυτόχρονα η ηχώ της μουσικής στις πλαγιές της διώρυγας την ενίσχυε, με συνέπεια να εξυψωθούν κάποιοι ψυχικά (ίσως και όλοι), μέχρι την κορυφή των ... πρανών, στα 100 μέτρα. Αφού φθάσαμε στον κορινθιακό κόλπο (Λουτράκι) περίπου στις 20.30', ο ήλιος είχε ξεκινήσει να «βασιλεύει» και κάποια ελάχιστα σύννεφα μεταξύ ημών και του ήλιου, δημιούργησαν μία παλέτα χρωμάτων, την οποία πολλοί ζωγράφοι θα εζήλευαν, ενώ εμάς μας ... απογείωσε. Αναστρέφοντας κατόπιν πορεία το πλοίο, ώστε να ξαναμπούμε στο κανάλι, είχαμε για κάποια λεπτά τον ήλιο λίγο πάνω από τα κεφάλια μας, έχοντας την αίσθηση ότι ... πιάνουμε τον ουρανό.

Ολοκληρώνοντας τον διάπλου, όλοι ένοιωθαν ικανοποιημένοι και πλήρεις, αφού πέραν της μουσικής πανδαισίας, ήταν και η πρώτη φορά που διέσχισαν την διώρυγα κατά μήκος (θαλασσίως), παρότι την διέσχισαν κατά πλάτος στο παρελθόν πολλάκις (οδικώς). Ελπίζουμε δε όλοι στο Δ. Σ. να έχουμε ξανά τέτοιες ευχάριστες εμπειρίες, στο αρχόμενο πολιτιστικό έτος.

ΣΟΦΙΑΣ, ΠΙΣΤΕΩΣ, ΕΛΠΙΔΟΣ ΚΑΙ ΑΓΑΠΗΣ

Μεγάλο πράγμα η Σοφία σε έναν άνθρωπο, να ξέρει από πού έρχεται, να ξέρει και που πηγαίνει.

Μεγάλο πράγμα η Πίστη σε έναν άνθρωπο, να μένει ακλόνητος όταν όλα μοιάζουν σκοτεινά.

Μεγάλο πράγμα η Ελπίδα σε έναν άνθρωπο, να μην απογοητεύεται όταν όλα μοιάζουν τελειωμένα.

Μα υπάρχει κάτι ακόμα μεγαλύτερο από την Σοφία, την Πίστη και την Ελπίδα, πιο σπουδαίο.

Αυτό είναι η Αγάπη.
Κι αν όλα χαθούν η Αγάπη θα μείνει στον αιώνα...

ΤΑ ΟΦΕΛΗ ΤΟΥ ΓΕΛΙΟΥ ΜΕ ΜΙΑ ΜΑΤΙΑ

- Το γέλιο χαλαρώνει το μυϊκό σύστημα.
- Μας βοηθάει να απαλλαγούμε από το άγχος.
- Ανακουφίζει από την κούραση.
- Βελτιώνει την κυκλοφορία του αίματος.
- Ενισχύει το ανοσοποιητικό σύστημα του οργανισμού.
- Τονώνει το αναπνευστικό σύστημα.
- Βοηθάει στην καλύτερη λειτουργία του πεπτικού και καταπολεμά συμπτώματα δυσπεψίας και στομαχικές διαταραχές.
- Βοηθάει στην ταχύτερη ανάρρωση από την ασθένεια και για τον λόγο αυτό χρησιμοποιείται σε πολλά νοσοκομεία στο εξωτερικό.

ΚΑΤΑΒΟΛΗ ΕΤΗΣΙΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

Παρακαλούνται τα μέλη και φίλοι του Συνδέσμου να ανταποκριθούν σύντομα στην καταβολή της ετήσιας συνδρομής τους για το 2025, δεδομένου ότι αυτή δίδει και το απαραίτητο "οξυγόνο", που στηρίζει οικονομικά τον Σύνδεσμο.

Ο λογαριασμός IBAN της τράπεζας Πειραιώς είναι:
GR 840171 0020 0060 0201 0989 111.

Με εκτίμηση και προσδοκία
για την ανταπόκρισή σας
Το Δ. Σ. του Συνδέσμου
Θεσσαλονικέων

**Θεσσαλονικέων
ΦΩΝΗ**

Διημερίδα Εφημερίδα του
Συνδέσμου Θεσσαλονικέων

Αβέρωφ 11 & 3^{ης} Σεπτεμβρίου, 104 33 Αθήνα
Τηλ.: 210 82 22 920 - Fax: 210 82 22 498

e-mail: syndesmosthessalonikeon@gmail.com

http://www.thessalonikeis.gr

facebook.com/people/Syndesmos Thessalonikeon

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ:

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΝ ΑΘΗΝΑΣ

ΕΚΔΟΤΗΣ/ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ:

ΖΑΦΕΙΡΗΣ ΤΑΜΠΑΚΙΔΗΣ

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Τα ενυπόγραφα άρθρα δεν αντιπροσωπεύουν κατ' ανάγκη τη γνώμη της εφημερίδας

Ανυπόγραφα άρθρα δεν δημοσιεύονται

Χειρόγραφα και φωτογραφίες που αποστέλλονται στην εφημερίδα δεν επιστρέφονται.

ΧΑΛΚΙΔΙΚΙΩΤΕΣ ΣΤΑ ΨΑΡΑ ΤΟ 1824

Στις 5 Ιουνίου 2025, ο Πρόεδρος του Δ. Σ. του Συνδέσμου Θεσσαλονικέων, ομού μετά ενίων μελών, συμμετείχε στην παρουσίαση του βιβλίου του Χαλκιδικιώτη κ., φέρον τον ανωτέρω τίτλο. Παρακάτω αναγράφεται ο χαιρετισμός – ομιλία του κ. Ζ. Ταμπακίδη.

Ως εκπροσώπων τους Θεσσαλονικείς, γειτονικούς κατοίκους αυτών της Χαλκιδικής και ιδίων αντιλήψεων γενικώς, αισθάνομαι συγκίνηση και κλείνω το γόνατο στους Χαλκιδικιώτες που μετέβησαν και πολέμησαν στο πλευρό των ηρωικών Ψαριανών, στην προσπάθεια υπεράσπισης του νησιού το 1824. Βέβαια, θα μπορούσε κανείς να πει ότι το έκαναν, διότι ήταν επικίνδυνο γ' αυτούς να μείνουν στον τόπο τους, αφού μόλις είχε αποτύχει η επανάσταση στην Χαλκιδική και στην Μακεδονία και είχαν στιγματισθεί ως επαναστάτες, όμως προβάλλει πειστικό το ερώτημα γιατί δεν επανεστάτησε και η Θεσσαλονίκη, γιατί δεν βρέθηκαν και Θεσσαλονικείς πολεμιστές στα Ψαρά, όπως οι εκ Χαλκιδικής.

Η απάντηση είναι ότι στην Μακεδονία στρατοπαίδευαν πάντοτε ισχυρές στρατιωτικές Οθωμανικές δυνάμεις και ο τόπος βίωνε με σκληρό τρόπο την κατάκτηση. Άλλωστε, ήταν τότε σε επιτυχή εξέλιξη και η εξέγερση εναντίον του Σουλτάνου από τον Αλή Πασά στα Γιάννενα, που ξεκίνησε το 1820, με συνέπεια να κινούνται πολλά στρατεύματα μεταξύ Πόλης και Ηπείρου. Γι' αυτό και ο δυνάστης του Μωριά, Χουροίτ Πασάς, απουσίαζε από την Πελοπόννησο όταν ξέσπασε η επανάσταση, ήταν στην Ήπειρο.

Στα κρυφά τότε, την άνοιξη 1821, γίνονταν στην Θεσσαλονίκη κάποιες συζητήσεις για ξεσηκωμό, στα φανερά όμως κανείς δεν σήκωνε κεφάλι. Όπως δε επισημαίνει ο ομότιμος καθηγητής του Α.Π.Θ. και σήμερα καθηγητής στο πανεπιστήμιο Λευκωσίας, Αθανάσιος Καραθανάσης, «Ήταν πολύς ο οθωμανικός στρατός εδώ στον βορρά, δεν ήταν εύκολη η κατάσταση. Ήταν πολλές και σκληρές οι δυνάμεις του κατακτητή, κάθε ένοπλη εξέγερση πνιγόταν στο αίμα».

Στα σπίτια των Θεσσαλονικέων όμως τραγουδούν χαμηλόφωνα τον Θούριο του Ρήγα Βελεστινλή και έμπλεοι ενθουσιασμού και πατριωτικού φρονήματος, οι ναυτικοί της Ιερισσού τον χορεύουν σε ρυθμό χασάπικου. Οι Φιλικοί, στη Μονή Βλατάδων, ορκίζονται πίστη στην πατρίδα και στον αγώνα για την απελευθέρωση και πραγματοποιούν τις συναντήσεις τους στην εκκλησία του Αγίου Μηνά. Ο Φιλικός, Δημήτριος Ίπατρος, έχει μυήσει μεγάλο αριθμό Θεσσαλονικέων, καθώς έχει σταλεί για να οργανώσει την επανάσταση στην κεντρική Μακεδονία.

Διοικητής της Θεσσαλονίκης όμως ήταν ο Γιουσούφ μπέης, ένας σκληρός «χριστιανομάχος», που δεν δίσταζε να χρησιμοποιεί το σπαθί του σε όποιον αντιστέκονταν, «Ο Γιουσούφ μπέης ήταν άγεγκτος. Όταν έμαθε για την επανάσταση στον Πολύγυρο στις 16-17 Μαΐου, εξοργίστηκε τόσο που... προληπτικά έρριξε στα μπουντρούμια του Διοικητηρίου Θεσσαλονίκης 400 Ρωμιούς, κατ' άλλους 1.700. Τότε ήταν που μαρτύρησε και ο τοποτηρητής μητροπολίτης Μελέτιος, ο οποίος σφαγιάστηκε στο Καπάνι», αναφέρει ο καθηγητής κ. Καραθανάσης.

Ένας άλλος τόπος μαρτυρίου ήταν ο ναός του Αγίου Αθανασίου στην οδό Εγνατία. Εκεί αναζήτησαν καταφύγιο, για να αποφύγουν τη σφαγή, εκατοντάδες Ρωμιοί, μεταξύ αυτών και πολλά γυναικόπαιδα και παρέμειναν για 40 μέρες, χωρίς νερό και τροφή. Οι περισσότεροι πέθαναν από την πείνα, τη δίψα και τις κακουχίες, ενώ στα νεότερα χρόνια, στη διάρκεια εργασιών στο δάπεδο του ναού βρέθηκαν οστά και τα απέδωσαν στους έγκλειστους του 1821.

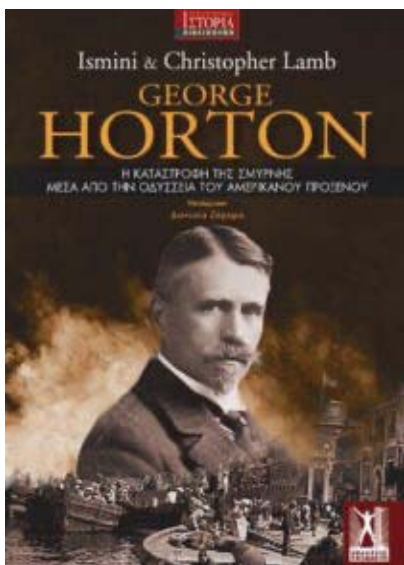
Η Θεσσαλονίκη το 1821 είχε 100.000 κατοίκους. Από αυτούς οι μισοί ήταν Μουσουλμάνοι και οι υπόλοιποι Ρωμιοί, Εβραίοι και Αρμένιοι. «Οι Ρωμιοί ανέρχονταν στις 30.000 και μετά τις θηριωδίες έμειναν 3.000-4.000, περίπου το 1/3 των Εβραίων, που ανέρχονταν στις 16.000. Άρα οι Τούρκοι ήταν κοντά στις 39.000», αναφέρει ο καθηγητής.

Το τίμημα ήταν βαρύ και δυσανάλογο για τον χριστιανικό πληθυσμό, αφού 30.000 Θεσσαλονικείς και άλλοι Μακεδόνες που είχαν μεταφερθεί ως όμηροι, πλήρωσαν με τη ζωή τους την Επανάσταση του 1821, όταν η νότια Ελλάδα αποτίναζε τον οθωμανικό ζυγό και τον Φεβρουάριο του 1830 υπογραφόταν στο Λονδίνο από τις συμμαχικές δυνάμεις (Αγγλία, Γαλλία, Ρωσία) η πολιτική ανεξαρτησία της χώρας με τα σύνορα στη γραμμή Αχελώου-Σπερχειού. Η Θεσσαλονίκη όμως και η Χαλκιδική, θα περίμεναν σχεδόν έναν αιώνα ακόμη.

Αυτή ήταν λοιπόν η κατάσταση στην Μακεδονία και στην Θεσσαλονίκη την άνοιξη του 1821 και παρόλο τον ζόφο και την απελπισία που κατέκλυζε τότε την Χαλκιδική και την Μακεδονία γενικότερα (μετά την ήττα του Σερραίου επαναστάτη και πατριώτη Εμμανουήλ Παππά), υπήρξαν Χαλκιδικιώτες πολεμιστές, που με τις οικογένειές τους απεφάσισαν να μετοικήσουν στα Ψαρά, ώστε να συνεχίσουν τον αγώνα και να συμβάλουν στην πολεμική προσπάθεια ενός σημαντικότερου πόλου ναυτικής ισχύος εναντίον των αντίχριστων δυναστών του Έθνους.

Τιμή και δόξα σε όλους αυτούς μα και στον τόπο που γέννησε τέτοιους Έλληνες.

Αιώνια τους η μνήμη.

ΕΝΑ ΕΚΠΛΗΚΤΙΚΟ ΓΕΓΟΝΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΕΧΕΙ ΞΕΧΑΣΤΕΙ

"Επί τη επετειώ λήξεως του Α' Παγκοσμίου Πολέμου την 11/11/1918"

Από την Ismini Lamb

Ο George Horton, Αμερικανός διπλωμάτης, ανθρωπιστής και φιλέλληνας, είναι ευρέως γνωστός για την προσφορά του στη διάσωση των Χριστιανών προσφύγων κατά την πυρπόληση της Σμύρνης από τους Τούρκους εθνικιστές το 1922. Γνώριζε όμως εξίσου καλά τη Θεσσαλονίκη, καθώς είχε βρεθεί εκεί για δύο θητείες ως πρόξενος των ΗΠΑ (1909-1911), και ξανά μετά την είσοδο των Ηνωμένων Πολιτειών στον Α' Παγκόσμιο Πόλεμο το 1917. Εκεί έγινε μάρτυρας ενός γεγονότος που κανείς δεν είχε προβλέψει: της καθοριστικής ελληνικής συμβολής που οδήγησε στον τερματισμό του πολέμου. Η Ελλάδα συνεισέφερε 9 νέες μεραρχίες στις Συμμαχικές δυνάμεις στη Θεσσαλονίκη. Ήταν το μεγαλύτερο μέρος των Συμμαχικών δυνάμεων εκεί, και η παρουσία τους κατέστησε δυνατή τη διάρρηξη των βουλγαρικών και γερμανικών γραμμών. Έπειτα από πολλές συζητήσεις και αμφιβολίες εκ μέρους της ηγεσίας των Συμμάχων, η επίθεση ξεκίνησε στις 15 Σεπτεμβρίου 1918. Ο Horton πήγε οδικώς προς τα βουνά για να παρακολουθήσει τις εξελίξεις, αλλά μέχρι να φτάσει και, προς έκπληξη όλων, οι εχθρικές δυνάμεις είχαν ήδη κατατροπωθεί.

Ο Horton επέστρεψε στη Θεσσαλονίκη όπου συμμετείχε σε συνάντηση με Βούλγαρους ηγέτες που ζητούσαν ανακωχή. Σύντομα, με τις βρετανικές και ελληνικές δυνάμεις να κατευθύνονται προς την Κωνσταντινούπολη, η Οθωμανική Αυτοκρατορία συνθηκολόγησε και οι ηγέτες της τράπηκαν σε φυγή. Λίγες μέρες αργότερα η Αυστρο-ουγγρική Αυτοκρατορία ζήτησε ειρήνη, και μια εβδομάδα μετά από αυτό, η Γερμανία συνθηκολόγησε επίσης. Προς έκπληξη όλων, η επίθεση εκείνη άλλαξε τελείως τα δεδομένα. Οι Σύμμαχοι είχαν διανύσει 650 χιλιόμετρα προς βορρά, δύση και ανατολή σε λιγότερο από οκτώ εβδομάδες, καταστρέφοντας γρήγορα ολόκληρο το πολεμικό εγχείρημα των Κεντρικών Δυνάμεων.

Εξίσου εκπληκτικό είναι το πόσο εύκολα ξεχάστηκε αυτή η μεγάλη νίκη. Δεν υπάρχουν μεγάλα μνημεία ή ετήσιοι εορτασμοί για το γεγονός, σε αντίθεση, για παράδειγμα, με τα μνημεία του Β' Παγκοσμίου Πολέμου στη Νορμανδία της Γαλλίας. Περιέργως, το 2018, όταν οι πρωθυπουργοί της Αυστραλίας, της Νέας Ζηλανδίας, της Τουρκίας και του Ηνωμένου Βασιλείου συγκεντρώθηκαν για να τιμήσουν την εκατονταετηρίδα του Α' Παγκοσμίου Πολέμου, το έκαναν στην Καλλίπολη της Τουρκίας, τον τόπο μιας ολέθριας ήττας για τους Συμμάχους. Η επίθεση από τη Θεσσαλονίκη που τερμάτισε τον πόλεμο, και η οποία κατέστη δυνατή χάρη στη συμβολή της Ελλάδας, έχει σχεδόν ξεχαστεί. Ομοίως, πολλά από τα βιβλία για τον Α' Παγκόσμιο Πόλεμο, που εκδόθηκαν κατά την εκατονταετηρίδα, δεν ασχολούνται σχεδόν καθόλου με την επίθεση της Θεσσαλονίκης. Για την ακρίβεια, με εξαίρεση ελάχιστα βιβλία που αναφέρονται στα γεγονότα της Θεσσαλονίκης (βλ. για παράδειγμα, το μνημειώδες έργο του 2005 υπό την αιγίδα του Εθνικού Ιδρύματος Ερευνών και Μελετών «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ Κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ», The Salonica Theatre of Operations and the Outcome of the Great War), δεν έχουμε μέχρι στιγμής εντοπίσει κάποιο ιστορικό σύγγραμμα για τον Α' Παγκόσμιο Πόλεμο, το οποίο να εξηγήσει σαφώς πώς έληξε ο πόλεμος!

Στο πρόσφατο παρελθόν ερωτήθηκαν πολλοί άνθρωποι πώς πιστεύουν ότι τελείωσε ο Α' Παγκόσμιος Πόλεμος. Μέχρι στιγμής κανείς, Έλληνας, Ευρωπαίος ή Αμερικανός, δεν έχει απαντήσει σωστά. Οι Αμερικανοί, για παράδειγμα, πιστεύουν ότι ο Α' Παγκόσμιος Πόλεμος τελείωσε στο Δυτικό Μέτωπο με την εμπλοκή των ΗΠΑ. Αυτό είναι λάθος. Παρά το γεγονός ότι ο αμερικανικός στρατός υπέστη σχεδόν 250.000 απώλειες, σημείωσε μικρή πρόοδο στο Δυτικό Μέτωπο, το οποίο παρέμεινε αδιέξοδο, όπως ήταν και στο μεγαλύτερο μέρος του πολέμου.

Ίσως δεν προκαλεί έκπληξη το γεγονός ότι οι πολιτικοί και οι ιστορικοί των Συμμάχων παραβλέπουν τον τρόπο με τον οποίο τελείωσε ο πόλεμος. Οι μεγάλες δυνάμεις της εποχής δοκιμάστηκαν σκληρά, φτάνοντας στα όρια των αντοχών τους, καθώς για χρόνια βυθίζονταν σε μια αδιανόητη αιματοχυσία και επωμίζονταν βαριές θυσίες. Στη συνέχεια, η μικρή Ελλάδα, που απρόθυμα και αργοπορημένα μπήκε στον πόλεμο, συνέβαλε με τρόπο καθοριστικό. Φυσικά, οι Αμερικανοί, οι Βρετανοί και οι Γάλλοι αναλυτές, προτιμούν να εστιάζουν στις κολοσσιαίες συνεισφορές των χωρών τους. Ακόμα κι έτσι, η πραγματικότητα είναι ότι η Ελλάδα κατέστησε δυνατή την γενική επίθεση από την Θεσσαλονίκη, γεγονός που αναμφισβήτητα τερμάτισε τον πόλεμο.

Αυτό το γεγονός έχει πλέον ξεχαστεί σε μεγάλο βαθμό, αλλά δεν είναι ασήμαντο. Η ερμηνεία του τρόπου με τον οποίο τελείωσε ο πόλεμος εξηγεί τον λόγο που απέτυχε η οικοδόμηση της ειρήνης μετά τον πόλεμο. Η Ιταλία, πιστεύοντας ότι οι συνεισφορές της κατά τη διάρκεια του πολέμου δεν εκτιμήθηκαν επαρκώς, κινήθηκε μονομερώς για να καταλάβει τμήματα της Μικράς Ασίας. Αυτό ώθησε τους εξαντλημένους από τον πόλεμο ηγέτες των Συμμάχων να ζητήσουν από την Ελλάδα να στείλει δυνάμεις κατοχής στη Σμύρνη. Η άφιξη των ελληνικών δυνάμεων επιτάχυνε το τουρκικό αντιστασιακό κίνημα, που είχε ξεκινήσει σχεδόν αμέσως μετά την υπογραφή της ανακωχής. Οι συμμαχικές στρατιωτικές δυνάμεις ήταν πολύ ανώτερες από τους Τούρκους Εθνικιστές, αλλά όπως υποστήριξε ο Horton, η διχόνοια μεταξύ των συμμάχων, επέτρεψε στους Τούρκους Εθνικιστές να επικρατήσουν. Η Ιταλία, και στη συνέχεια η Γαλλία, παρέιχαν κρυφά στους Τούρκους χρηματοδότηση, όπλα, πληροφορίες και στρατιωτικές συμβουλές. Η Βρετανία και οι Ηνωμένες Πολιτείες αρνήθηκαν κάθε βοήθεια προς την Ελλάδα. Ο Horton, μέσα από τις αναφορές του, υπογράμμισε τον διχασμό που επικρατούσε μεταξύ των Συμμάχων και τον θεωρούσε ως έναν από τους παράγοντες, που οδήγησαν στην αποτυχία της ειρηνικής επίλυσης.

Η ελληνική συμβολή που τερμάτισε τον Α' Παγκόσμιο Πόλεμο δεν είναι το μόνο ευρέως παραγνωρισμένο γεγονός για τον Α' Παγκόσμιο Πόλεμο και τη Μικρασιατική καταστροφή. Πολλοί, ανάμεσά τους και διακεκριμένοι ιστορικοί, συχνά παρουσιάζουν τα γεγονότα μετά τον Α' Παγκόσμιο Πόλεμο στη Σμύρνη, ως ελληνική εισβολή ή ως έναν καθαρά Ελληνοτουρκικό πόλεμο, ή ακόμα και ως αγώνα του τουρκικού έθνους για ανεξαρτησία. Ωστόσο, αυτή η προσέγγιση παραβλέπει την σύνθετη ιστορική και γεωπολιτική πραγματικότητα της εποχής, η οποία περιελάμβανε διεθνείς αποφάσεις, επεμβάσεις και συμφωνίες των Μεγάλων Δυνάμεων. Σε κάθε περίπτωση, δεν υπάρχει καμιά αμφιβολία για το ποιος ευθύνεται για την καταστροφή της Σμύρνης και γιατί το έκανε! Οι παραπάνω θέσεις αναλύονται και στοιχειοθετούνται στην πρόσφατη βιογραφία: George Horton: Η Καταστροφή της Σμύρνης μέσα από την Οδύσσεια του Αμερικανού Προξένου.

ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΤΟ ΠΕΖΟΔΡΟΜΙΟ Η... ΒΥΖΑΝΤΙΝΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Από τον Δημήτρη Δουλγερίδη

Είναι η τύχη των ιστορικών μνημείων και μάλιστα εκείνων, που η παρουσία τους θεωρείται αυτονόητη μέσα στη διαχρονία και τη συγχρονία μιας πόλης: να μένει μισοφωτισμένη ή και άγνωστη η ταυτότητά τους. Και αυτή είναι μια εντύπωση την οποία επιτείνει η ανάγνωση του οδηγού «Η Θεσσαλονίκη των Βυζαντινών» (εκδ. Επίκεντρο) του δημοσιογράφου και ρέκτη Χρίστου Ζαφείρη, ο οποίος εμπλουτίζει μια ξεχωριστή σειρά ύστερα από την «Παρουσία των απόντων» (2014), τη «Θεσσαλονίκη των Εβραίων» (2016) και τη «Θεσσαλονίκη των Οθωμανών» (2019).

Ας πάρουμε για παράδειγμα τον ναό του Αγίου Δημητρίου. Λίγοι επισκέπτες και περιπατητές θα γνώριζαν ότι πρόκειται για την κατά σειρά τρίτη μορφή του κτίσματος, καθώς η πεντάκλιτη βασιλική της δεκαετίας του 690 μ.Χ. κάπκε στη μεγάλη πυρκαγιά του 1917 (και αφού η αρχική τρίκλιτη είχε καεί το 626-634). Όπως διαβάζουμε: «Μετά το 1493, οπότε ο ναός μετατράπηκε σε τζαμί... αναστηλώθηκε στη σημερινή του μορφή, ύστερα από πολύχρονη αναστηλωτικές εργασίες, με πρωτεργάτες τον αρχιτέκτονα Αριστοτέλη Ζάχο και τον βυζαντινολόγο Γεώργιο Σωτηρίου, και αποδόθηκε στη λατρεία το 1948». Αλλά και παρακάτω για την Αχειροποιίτο: «Είναι η μοναδική παλααιοχριστιανική βασιλική της Θεσσαλονίκης, αλλά και της ανατολικής Μεσογείου, που σώζεται σχεδόν στη μορφή που είχε όταν πρωτοκτίστηκε (σ.σ.: δεύτερο μισό 5ου αιώνα). Σε έναν από τους κίονές της, εξέλλου, σώζεται η αραβική επιγραφή – μαρτυρία για την κατάληψη της πόλης: “Ο σουλτάνος Μουράτ πήρε τη Θεσσαλονίκη το 1430”».

Αλλού παρατίθεται το χρονικό της άλωσης από τους Νορμανδούς (1185), όπως το καταγράφει ο μητροπολίτης Ευστάθιος, ενώ σε άλλο κεφάλαιο ξεδιπλώνεται η εικόνα του επιτάφιου της Θεσσαλονίκης, ενός αριστουργήματος της χρυσοκεντηπικής του 14ου αιώνα, το οποίο εκτίθεται στο Μουσείο Βυζαντινού Πολιτισμού. Στη συνέχεια γίνεται αναφορά στις διαφορετικές εκδοχές για την ταυτότητα του Μανουήλ Πανσέλνου: «Νεότερες έρευνες (2022) θεωρούν ότι το όνομα είναι παρωνύμιο του Ευτύχιου Ασπραπά ή των γιών του, “επώνυμων” ζωγράφων της Θεσσαλονίκης».

Τέλος, αναφέρεται η απειλή των Καταλανών κατά τον 14ο αιώνα: «Ήταν αρχικά μισθοφόροι στρατιώτες, οι οποίοι είχαν συγκροτήσει την Καταλανική Εταιρία και πρόσφεραν με μισθό τις στρατιωτικές υπηρεσίες τους στους βυζαντινούς αυτοκράτορες. Σύντομα όμως διέκοψαν τη μισθοφορική σχέση με τους βυζαντινούς, εξαιτίας καθυστέρησης στην καταβολή των μισθών τους και άρchiσαν τις λεηλασίες βυζαντινών περιοχών. Ξεκίνησαν το 1308 από τη Θράκη και στρατοπέδευσαν στην Κασσάνδρα, απ’ όπου έκαναν ληστρικές επιδρομές στα μοναστήρια του Αγίου Όρους και κυρίως στις μονές Χιλανδαρίου και Βατοπεδίου. Πολιόρκησαν επίσης και την Θεσσαλονίκη χωρίς επιτυχία, καθώς οι Βυζαντινοί είχαν ενισχύσει την άμυνα της πόλης με στρατό. Οι Καταλανοί κατέβηκαν νοτιότερα και κατέλυσαν το γαλλικό δουκάτο των Αθηνών, το οποίο διοίκησαν ως τα τέλη σχεδόν του 14ου αιώνα (1388).

Ύστερα από σχεδόν επτά αιώνες, το 2005, οι Καταλανοί μισθοφόροι του Βυζαντίου ξανάρθαν στην επικαιρότητα μετά την καταβολή συμβολικής οικονομικής αποζημίωσης από το καταλανικό κοινοβούλιο της Ισπανίας στη μονή Βατοπεδίου, για τις καταστροφές που υπέστη από τους προγόνους τους». **“Μια σκέψη ύστερα από την ανάγνωση παρόμοιων εγγεγραμμένων και βιβλίων είναι πόση ανάγκη έχουμε από την εισαγωγή ενός μαθήματος Τοπικής Ιστορίας στο επίπεδο της πρωτοβάθμιας ή δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης. Θεσσαλονικείς μαθητές που επιτέλους θα διδάσκονταν την ιστορία της Θεσσαλονίκης, όπως και Κρητικοί που θα μάθαιναν τη δική τους, μακριά από τα στερεότυπα του τοπικισμού και την ευκολία της συμψύκνωσης χρονικών περιόδων”.**

ΔΗΜΟΠΡΑΤΕΙΤΑΙ Η ΑΝΑΒΑΘΜΙΣΗ ΤΟΥ ΑΞΟΝΑ: ΑΕΡΟΔΡΟΜΙΟ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ-ΕΙΣΟΔΟΣ ΠΕΡΑΙΑΣ

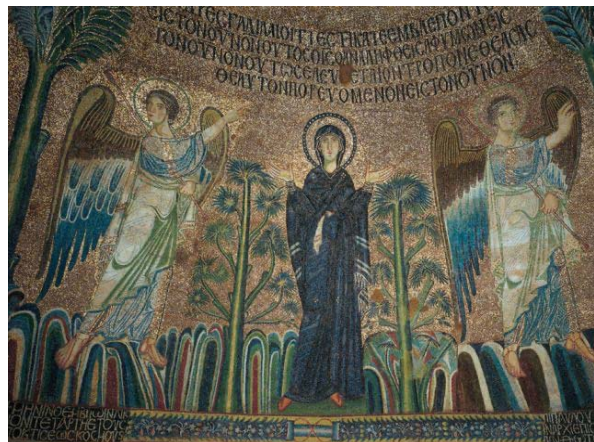
Ξεκινούν από την Αντιπεριφέρεια Θεσσαλονίκης, οι διαδικασίες δημοπράτησης του έργου για την αναβάθμιση του οδικού δικτύου από τη διασταύρωση του Αεροδρομίου «Μακεδονία» έως την είσοδο της Περαιάς. Η διαδικασία ξεκινά μετά και το «πράσινο φως» που «άναψε» στην τελευταία της συνεδρίαση η Μητροπολιτική Επιτροπή της Μητροπολιτικής Ενότητας Θεσσαλονίκης.

Έργο με συνολικό προϋπολογισμό 4.950.000 ευρώ

Το έργο, με συνολικό προϋπολογισμό 4.950.000 ευρώ, εκτιμάται ότι θα ενισχύσει σημαντικά τη λειτουργικότητα και την ασφάλεια της συγκεκριμένης οδού, που αποτελεί τον βασικό άξονα σύνδεσης της Θεσσαλονίκης με τον ανατολικό της τομέα και τον παραλιακό οικισμό της Περαιάς, που παρουσιάζει προβλήματα σε αρκετά σημεία του.

Με τις εργασίες που προβλέπονται θα γίνουν τεχνικές επεμβάσεις για την αποκατάσταση καθιζήσεων και διαβρώσεων του οδοστρώματος, ασφαλτοστρώσεις, διαγραμμίσεις, αντικατάσταση πινακίδων σήμανσης, τοποθέτηση νέων σπθαιών ασφαλείας και εκτεταμένοι καθαρισμοί κόρτων στις άκρες του δρόμου. Παράλληλα θα συντηρηθούν οι δύο μεταλλικές πεζογέφυρες, κοντά στο ΙΕΚ Θέρμης και πριν από την είσοδο στον οικισμό της Περαιάς, ενώ θα κατασκευαστούν φρεάτια και αγωγοί συλλογής ομβρίων υδάτων στον κόμβο Πλαγιάριου, στο ύψος του φυτωρίου Αλεξάκη καθώς και στην ευρύτερη περιοχή του ΙΕΚ Θέρμης, όπου το οδόστρωμα πλημμυρίζει συχνά, σε ακραία καιρικά φαινόμενα.

Σε δηλώσεις του, ο αντιπεριφερειάρχης Κώστας Γιουτίκας επισήμανε ότι η παρέμβαση αυτή γίνεται σε έναν από τους πιο πολυσύχναστους δρόμους στην ανατολική πλευρά της πόλης, με αυξημένους κυκλοφοριακούς φόρτους μέρα και νύχτα, με πολλά προβλήματα κι αρκετά επικίνδυνα σημεία. «Έχουμε προγραμματίσει ένα εκτεταμένο εύρος εργασιών, προκειμένου να εξασφαλίσουμε υψηλά επίπεδα ασφαλείας, εύκολη και άνετη κυκλοφορία των οδηγών, άνετη και ασφαλή μετακίνηση των πεζών, ταυτόχρονα με την αντιπλημμυρική θωράκιση της οδού και του οικιστικού ιστού στην ευρύτερη περιοχή» σημείωσε χαρακτηριστικά.

ΜΠΛΕ ΜΑΤΙΑ

Οι άνθρωποι που έχουν μπλε μάτια αποτελούν μειοψηφία στον παγκόσμιο πληθυσμό και φαίνεται πως υπάρχει σοβαρός λόγος γι' αυτό.

Μόνο το 8%-10% του παγκόσμιου πληθυσμού έχει μπλε μάτια, καθιστώντας το χαρακτηριστικό αυτό αρκετά σπάνιο.

Δανοί επιστήμονες διερεύνησαν, γιατί αυτό το χρώμα ματιών είναι μοναδικό και κατέληξαν στο συμπέρασμα, ότι πρόκειται για ανθρώπους που έχουν έναν κοινό γενετικό πρόγονο.

Η μελέτη, που πραγματοποιήθηκε από ερευνητές του Πανεπιστημίου της Κοπεγχάγης, έδειξε ότι αυτός ο πρόγονος ζούσε κοντά στη Μαύρη Θάλασσα. Για να φτάσουν σε αυτό το συμπέρασμα, οι επιστήμονες συνεργάστηκαν με 800 εθελοντές με μπλε μάτια, αναλύοντας τα γενετικά τους δεδομένα.

Αυτά τα άτομα ζούσαν όλα στη Δανία, στην Ιορδανία ή στην Τουρκία. Παρ' όλα αυτά, αποκαλύφθηκε ότι το 99,5% αυτών έφεραν την ίδια γενετική μετάλλαξη, η οποία ευθύνεται για το γαλάζιο χρώμα της ίριδας.

Η ίριδα είναι ένας επίπεδος, κυκλικός μυς, που ρυθμίζει το άνοιγμα και το κλείσιμο της κόρης του ματιού, ανάλογα με την ένταση του φωτός. Το χρώμα της καθορίζεται από τη μελανίνη, μια χρωστική ουσία που υπάρχει στο δέρμα και στα μαλλιά.

Η γενετική μετάλλαξη που ευθύνεται για τα μπλε μάτια

Αυτά τα άτομα κληρονόμησαν την ίδια ιδιαιτερότητα στο γονίδιο HERC2. Σύμφωνα με τα ευρήματα των επιστημόνων, οι άνθρωποι της προϊστορικής εποχής είχαν καστανά μάτια πριν από την εμφάνιση αυτής της γενετικής μετάλλαξης.

Οι ερευνητές αναφέρουν ότι οι παραλλαγές του γαλάζιου είναι πολύ λιγότερες από εκείνες του καστανού, κάτι που υποδηλώνει ότι:

- Τα μπλε μάτια εμφανίστηκαν πιο πρόσφατα στην ανθρώπινη Ιστορία.
- Όλοι οι άνθρωποι με μπλε μάτια κατάγονται από έναν κοινό πρόγονο που έφερε πρώτος αυτή τη μετάλλαξη.

Επιστημονική μελέτη αποκαλύπτει έναν μοναδικό πρόγονο της ανθρωπότητας

Η ακριβής χρονολογία αυτής της γενετικής αλλαγής δεν έχει προσδιοριστεί. Ωστόσο, βάσει των ανθρωπολογικών μελετών και συγκρίσεων, εκτιμάται ότι η μετάλλαξη αυτή ενδέχεται να συνέβη μεταξύ 10000 - 6000 π.Χ. Πρόκειται για μια περίοδο, κατά την οποία οι πρώτοι σύγχρονοι άνθρωποι είχαν ήδη εξαπλωθεί σε Ευρώπη και Μέση Ανατολή, κάτι που ενισχύει την υπόθεση ότι η γενετική διαφοροποίηση ξεκίνησε σε μια περιοχή γύρω από τη Μαύρη Θάλασσα, προτού εξαπλωθεί μέσω των πληθυσμιακών μετακινήσεων σε όλο τον κόσμο.

ΜΕΛΧΙΣΕΔΕΚ: Ο ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΗΣ ΒΑΣΙΛΙΑΣ ΤΗΣ ΒΙΒΛΟΥ

Από πού προέρχεται αυτό το περίεργο και εξαιρετικά σπάνιο όνομα; Οι πιο αξιόπιστες και θεμελιώδεις πηγές για τον Μελχισεδέκ είναι τα ίδια τα βιβλία της Αγίας Γραφής. Η πρώτη αναφορά στο όνομα «Μελχισεδέκ» εμφανίζεται στην Παλαιά Διαθήκη, στο Βιβλίο της Γένεσης (14:18-20), και περιγράφεται ως «ιερέας του Υψίστου Θεού» και βασιλιάς της Σαλήμ (που αργότερα έγινε η Ιερουσαλήμ). Αυτός ο βιβλικός Μελχισεδέκ συνάντησε τον Αβραάμ, όταν ο τελευταίος έφθασε στην περιοχή, μετά την αναχώρησή του από την Νινευί. Ο Μελχισεδέκ πρόσφερε στον Αβραάμ άρτο και οίνο – μια προεικόνιση της Θείας Κοινωνίας και της Μετάληψης – και τον ευλόγησε, ενώ ο Αβραάμ του έδωσε το ένα δέκατο από τα υπάρχοντά του. Η αναφορά στον Μελχισεδέκ ως βασιλιά της πόλης Σαλήμ και ως ανώτατου ιερέα, είναι η πρώτη και μοναδική άμεση αναφορά σε αυτόν, ως ιστορικό πρόσωπο.

Η προφητική του σημασία

Το όνομα του Μελχισεδέκ εντοπίζεται και στους Ψαλμούς, που αποδίδονται στον προφήτη και βασιλιά Δαυίδ. Σε έναν ψαλμό, υπάρχει ένας σύντομος αλλά εξαιρετικά σημαντικός στίχος, όπου ο Θεός ορκίζεται στον μελλοντικό Μεσσία, λέγοντας: «Εσύ είσαι ιερέας στον αιώνα, κατά την τάξη Μελχισεδέκ». Αυτή η αναφορά καθιερώνει την ιερατική του ιδιότητα ως προφητική.

Η τρίτη ονομαστική αναφορά στο όνομα «Μελχισεδέκ» υπάρχει στην Καινή Διαθήκη. Στην προς Εβραίους Επιστολή του Παύλου, ειδικά στα Κεφάλαια 5, 6 και 7, αναπτύσσεται πλήρως η θεολογική σημασία του. Ο Απόστολος Παύλος τον χρησιμοποιεί ως κεντρικό παράδειγμα για να εξηγήσει την ανωτερότητα της ιεροσύνης του Χριστού, σε σχέση με την ιεροσύνη των Λευιτών.

Η επιστολή τονίζει ότι ο Μελχισεδέκ είναι «απάτωρ, αμήτωρ, αγενεαλόγητος», χωρίς αρχή και τέλος, συμβολίζοντας έτσι την αιώνια φύση του Χριστού ως Αρχιερέα. Με άλλα λόγια, ο Μελχισεδέκ δεν είναι απλά ένα πρόσωπο, αλλά ένας «τύπος» του Ιησού Χριστού. Ήτοι, ο Μελχισεδέκ ήταν ένας μυστηριώδης βασιλιάς και ιερέας, ο οποίος θεωρείται από τους Χριστιανούς ως μια σημαντική προεικόνιση του Ιησού.

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΑ ΟΡΟΣΗΜΑ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Στον Λευκό Πύργο, το εμβληματικό τοπόσημο της Θεσσαλονίκης, η Μάρθα Καραγιάννη χορεύει στην ταράτσα, στον ρυθμό της μπάντας του Κώστα Βουτσά, στη γνωστή ταινία «Κάτι να καίει».

Γυρίσματα στη Θεσσαλονίκη για την ταινία «Τέντι Μπόι αγάπη μου»

«Ο συγκεκριμένος χώρος είναι ένας από τους πιο πολυκινηματογραφημένους στην Θεσσαλονίκη και εμφανίζεται σε πολλές ταινίες για να σηματοδοτήσει, ότι η ταινία διαδραματίζεται στην πόλη, όπως στην εισαγωγή του «Τέντι Μπόι αγάπη μου», ενώ το ορφανό αγόρι από το «Ξυπόλητο Τάγμα» του 1947, διανυκτερεύει σε μια βάρκα αραγμένη μπροστά στον Λευκό Πύργο», επισημαίνει η αναπληρώτρια προϊσταμένη του Film Office της Περιφέρειας Κεντρικής Μακεδονίας, ιστορικός κινηματογράφου, κα Λίνα Μυλωνάκη.

Φέρνοντας στο μυαλό γνωστές εικόνες από τον ελληνικό κινηματογράφο, η κα Μυλωνάκη υπενθυμίζει ότι η πλατεία Αριστοτέλους ταυτίζεται και με τα κινηματογραφικά γυρίσματα της ταινίας «ο Ατσίδας», το 1962, στην οποία ο Στέφανος Στρατηγός και η Ζωή Λάσκαρη εμφανίζονται να τρώνε γλυκό στην πλατεία.

Εκεί γυρίστηκαν, άλλωστε, σκηνές από τη «Φανέλα με το 9» του Παντελή Βούλγαρη και από ταινίες του Γιάννη Δαλιανίδη και του Θόδωρου Αγγελόπουλου. Ωστόσο, η κινηματογραφική ταυτότητα της Αριστοτέλους, όπως λέει, είχε ήδη αρχίσει να διαμορφώνεται νωρίτερα, όταν το 1947 η πλατεία μετρούσε ήδη έξι θερινά σινεμά. Η κουλτούρα των κινηματογραφικών αιθουσών κορυφώθηκε στη δεκαετία του '60, καθώς το 1965 στην πόλη λειτουργούσαν περισσότερες από 102 αίθουσες, χειμερινές και θερινές.

Λαμπρές κινηματογραφικές στιγμές της πόλης περιλαμβάνουν, μεταξύ άλλων, το Φεστιβάλ Κινηματογράφου στο Ολύμπιον, τη φιλοξενία της Αλίκης Βουγιουκλάκη το 1960, με αφορμή τη «Μανταλένα» στο ξενοδοχείο Μενπιερρανέ αλλά και τον πλωτό κινηματογράφο «Κουρσάλ» ή Jerusalem, που από το 1925 ήταν αραγμένος κοντά στον Λευκό Πύργο και εκτός από κινηματογραφικές προβολές πρόσφερε εκλεκτό φαγητό και δροσερή μπίρα.

Σύμφωνα με την κ. Μυλωνάκη, «η Θεσσαλονίκη γνώρισε την τέχνη του κινηματογράφου για πρώτη φορά, σε εκείνη την ιστορική πρώτη προβολή που έγινε σε μια μπυραρία, στον Βαρδάρη, το 1897. Έκτοτε η πόλη συνδέθηκε διαχρονικά με το σινεμά: οι πρώτες κινηματογραφικές προβολές στην πόλη το 1903, οι πρώτοι Έλληνες κινηματογραφιστές με πρωτεργάτες τους αδελφούς Μανάκια μετά την απελευθέρωση του 1912, κινηματογραφικά επίκαιρα στη Θεσσαλονίκη των αρχών του 20ού αιώνα, πολυτελή κινηματοθέατρα στο Μεσοπόλεμο και πολλά ακόμη».

Δεκαπέντε σημεία κινηματογραφικού ενδιαφέροντος στον Σινε-περίπατο

Όλα τα παραπάνω παρουσιάζονται στο βιβλίο «Σινε Θεσσαλονίκη - Ιστορίες από την πόλη και τον κινηματογράφο», σε επιμέλεια Λίνας Μυλωνάκη και Γιάννη Γκροσδάνη. Η έκδοση έδωσε την αφορμή για διάφορους τρόπους ανάδειξης της κινηματογραφικής ιστορίας της πόλης, όπως ο Σινεπερίπατος που σχεδιάστηκε πριν από λίγα χρόνια για το Thessaloniki Walking Tours, με σκοπό να αναδείξει την αμφίδρομη σχέση κινηματογράφου και αστικού χώρου.

ΑΝΕΚΔΟΤΟ

Την ημέρα της κρίσης

Την ημέρα της Κρίσης πεθαίνουν όλοι και πάνε στον παράδεισο.
Μπαίνει μέσα ο Θεός και λέει:

– Οι γυναίκες να πάνε στην κόλαση κατευθείαν. Όσο για τους άνδρες θέλω, να κάνετε μία σειρά όσοι είχατε το πάνω χέρι στο γάμο σας και μια άλλη όσοι κάνατε ό,τι σας έλεγαν οι γυναίκες σας.

Φεύγουν λοιπόν οι γυναίκες και κάνουν οι άνδρες δύο σειρές.

Η μία (αυτή με τους υποχείριους άνδρες) έχει μήκος 100 μίλια και στην άλλη είναι μόνο ένας άνδρας.

Τα παίρνει στο κρανίο ο Θεός:

– Ρε σεις, εγώ έπλασα τη γυναίκα από εσάς, άρα έπρεπε να είσαστε από πάνω και εσείς με εξευτελίσατε. Μόνο αυτός εδώ είναι αντάξιος για τον Παράδεισο.

Πες μου τέκνο μου, πώς κατάφερες να μείνεις σε αυτή τη γραμμή;

– Εμένα, βασικά, η γυναίκα μου είπε να κάτσω εδώ

Χορηγοί

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΚΕΝΤΡΑ
BERGMANN KORD
ΚΑΙΝΙΚΗ ΜΑΛΛΙΩΝ

Μεταμόσχευση Μαλλιών FUE & FUT

Θεραπείες Τριχόπτωσης

Αποκατάσταση Μαλλιών για Ογκολογικούς Ασθενείς

Κεντρικά: Λεωφ. Κηφισίας 348, Τ.Κ.: 152 33, Τ.: 210 68 28 888

kord.gr

ΕΙΔΙΚΗ ΠΡΟΣΦΟΡΑ για τα μέλη του **Συνδέσμου Θεσσαλονικέων Αθήνας**

- **Δωρεάν Διάγνωση - Ενημέρωση** για την καταπολέμηση της Τριχόπτωσης
- **10% Έκπτωση** στην Πρώτη Υπηρεσία ή Προϊόν που θα αγοράσετε * *Ισχύει άπαξ για κάθε άτομο

Από το 1914
χτίζουμε μαζί σας
σχέσεις εμπιστοσύνης

PAPAPOSTOLOU
HEALTHCARE TECHNOLOGIES
est. 1914

- Ιατροτεχνολογικός Εξοπλισμός **τελευταίας τεχνολογίας** για: **Νοσοκομεία - Κλινικές - Ιδιωτικά Ιατρεία**
- **Άμεση** τεχνική υποστήριξη
- Εκπαίδευση του ιατρικού και νοσηλευτικού προσωπικού
- Ολοκληρωμένες λύσεις **για κάθε ειδικότητα**

ΑΘΗΝΑ Εθν. Αντιστάσεως 93 · 154 51 · Νέο Ψυχικό +30 210 67 90 000
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ Πλ. Συντριβανίου 4 · 546 21 +30 2310 233 251

info@papapostolou.gr www.papapostolou.gr

ΠΑΤΡΑ · ΙΩΑΝΝΙΝΑ · ΗΡΑΚΛΕΙΟ · ΧΑΝΙΑ · ΛΑΡΙΣΑ · ΠΤΟΛΕΜΑΪΔΑ

domus
KITCHEN

210 6043235
info@domuskitchen.gr
Λεωφ. Μαραθώνος 19 χλμ
Παθήνην 153 51